

denne Sal smiler ganske sikkert ingen, som har Øje og Øre for denne Sals Værdighed og for Ansvarret ved at udtale sig fra denne Talerplads, jeg tvivler ikke paa, at det gælder alle ærede Medlemmer i dette høje Ting, og derfor smiler man ikke over den Situation, som det ærede Medlem Hr. Rode selv har bragt sig i, og som kan udtrykkes saaledes: Jeg siger ingenting, Gud bevare min Mund. Saaledes siger det ærede Medlem Hr. Rode. Men jeg vil foranlediget heraf sige, at mig gør det ondt at se det ærede Medlem i et vist kvindeligt Væsens ikke flatterende Klædebon og oven i Købet se ham fremstille sig i dette her paa denne Plads. Altsaa, den hele Fremstilling indeholder ikke eet sandt Ord. Jeg opfordrer derfor igen det ærede Medlem Hr. Rode til at sige, hvem det er, der har bildt det ærede Medlem denne Historie paa Ærmet. Vil han ikke sige det, nuvel, saa maa han lade være, men saa maa han ogsaa finde sig i at blive stemplet som Udbreder af denne ganske uvederhæftige politiske Sladder. Kun maa det saa beklages, at det ærede Medlem har valgt denne Plads til at udbrede den fra.

P. Munch: Den højtærede Forsvarsminister holdt en lang Formaningstale til forskellige af os, jeg tror, jeg tør sige i en lidt bister Formaningstone, Skolemesterstil, om man vil, men i en Stil, som vistnok maa siges forlængst at være forladt indenfor Skoleverdenen. I denne Tale vendte den højtærede Forsvarsminister sig ogsaa til mig til Trods for, at jeg i mine Udtalelser slet ikke havde henvendt mig til ham, men udelukkende til den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister, og til Trods for, at det, der var Hovedopgaven for den højtærede Forsvarsminister, var dette at give Tilslutning til mine Udtalelser paa det Hovedpunkt, jeg havde omtalt. Den højtærede Forsvarsminister gentog imidlertid en Ting, som Udenrigsministeren allerede havde sagt, men som forekommer mig at være lidet velbegrundet, nemlig dette, at man fra den høje Regerings Side ikke vilde forhandle med Rigsdagen, før man tilstiller Folkeforbundet Meddelelse om, hvilke Krav Danmark for sit Vedkommende maatte stille paa det militære Omraade, og at man ikke overfor Folkeforbundet vilde fremlægge de forskellige Planer, der har været fremme i Danmark. Jeg beklager den Holdning, man i saa Henseende indtager, og jeg vil for mulig-

vis at opnaa en Ændring fra den høje Regerings Side i saa Henseende gøre opmærksom paa, at den svenske Regering gennem den nuværende svenske Udenrigsminister Branting har tilsagt Folkeforbundet, at saa snart der fra den svenske Militærkommission foreligger en Betænkning, skal denne Betænkning blive Folkeforbundet tilstillet netop som Led i den Række af Besvarelser, her er Tale om. Den højtærede Forsvarsminister begrundede Standpunktet dermed, at det havde ikke saa megen Interesse, hvilke andre Ting der var fremme, og man kunde ikke saaledes give Folkeforbundet alle mulige Partiers Standpunkt, det var ikke det, det kom an paa for Forbundet; det kunde blive alt for meget. Forholdet er imidlertid dette, at man i den undersøgende Kommission, som beskæftiger sig med disse Spørgsmaal indenfor Forbundet, netop har Interesse i at faa et alsidigt Materiale, indeholdende de forskellige Tanker, som paa dette Omraade er fremme overalt i Europa, selv om naturligvis Regeringernes Standpunkt overfor disse Forslag er af den mest afgørende Betydning.

Den højtærede Forsvarsminister kom her ind paa at erklære, at vi stod saa særdeles godt overfor Folkeforbundet i den Henseende, thi der var jo en Nedgang ved hele den nye Ordning i Forhold til den gamle Ordning. Jeg skal nu ikke i Aften optage den Diskussion, vi førte i Sommer, og som vi sikkert tidt og mange Gange vil komme tilbage til, men kun understrege dette, at denne Paastand jo kun kan fremsættes, fordi man sammenligner de Udgifter, der vil blive efter den nye Ordning, med de Udgifter, som er opført paa et fuldkommen misvisende Budget, Budgettet for 1922—23, og jeg vil gøre den højtærede Forsvarsminister opmærksom paa, at nede i Genève havde Danmark netop visse Ubehageligheder paa Grund af dette Budget, fordi der forelaa en samlet Opgørelse over de forskellige Landes Militæruddgifter før Krigen og efter Budgetterne 1922—23; og overfor Tanker og Krav fremsat fra skandinavisk Side under Forhandlingerne stod med disse Tal for sig den franske Ordfører Chauvenelle som en Art Anklager overfor Danmark og sagde: Medens Frankrig har nedsat sine Militæruddgifter i Forhold til Tallene forud for 1914 med 7 pCt. har Danmark forøget sine Militæruddgifter med 23 pCt., alt beregnet under Hensyntagen til Pengenes skiftende Værdi i de to Lande, saaledes som Folkeforbundets Op-